

EMBERSÉGES HISTÓRIÁK

Holnap is élünk

Szőnyi Sándor *Betonfető* című novelláskötetéből — melyről megjelenése után azt írta az egyik kritikus, hogy „Szőnyi Sándortól emberséget lehet tanulni” —, választott ki Horváth Tibor rendező három novellát, s ebből készült most *Holnap is élünk* címmel tévéjáték. A novellák tulajdonképpen önállóak, nincs keretjáték, amely összefűzné őket. (A vezetőoperatőr: Mezei István.)

A három novella közül kettőnek egy-egy öregasszony a hőse. A harmadik pedig arról szól: hogyan rázza le az apa azt a kacér tinédzser lányt, aki elvonja kiskorú fiát a tanulástól. Íme, képből és szövegből a novellák:

Fiának édes bátyja

Ili, barátnője jelenlétében, felhívja udvarlóját, Janit, aki helyett azonban az édesapja veszi fel a kagylót és úgy beszélget a fiatal lánnyal, mintha saját fiának a bátyja lenne. Ili egy-kettőre kikezd a bátynak vélt Szekeres apukával, akinek nem is kerül nagy fáradságába, hogy önmaga, azaz a vélt báty javára lebeszélje Ilit Janiról. (Ili: Szerencsi Éva, barátnője: Tarján Györgyi, valamint Szekeres apuka: Mádi Szabó Gábor.)

A megrontott

Jani és Teri — mindketten tudományos pályán dolgoznak — faluról felhózzák Jani mamáját budapesti otthonukba, ahol is a fiatalok rosszul értelmezett szeretetből és jóakarattól teljes téltlenségre kárhoztatják a munkához szokott nénit. Semmifajta munkát sem engedélyeznek számára mindent megcsinálnak helyette, pedig ez elviselhetetlen neki. Unalmában a város forgatagába megy nézelődni, s amikor megfárad, egy oszlophoz támaszkodva pihenni ki magát. A járókelők koldusnak nézik... S a néni nap, nap után lejár az utcára „piheneni”. Amikor meghal, fia és menyje egy egész kis vagyont talál a rekamiéjába ágyazva. (Jani: Juhász Jácint, mama: Patkós Irma és Teri: Vörös Eszter.)

Juliska

Egy eszpresszóban mosogat Juliska, a magára maradt, több gyermekes öregasszony. Nap mint nap a preszszó konyhájának kisablakán keresztül nézi, hogy mások hogyan isszák a párányi asztaloknál kávéjukat, hogyan eszik a finom süteményeket. Elhatározza: nyugdíjba megy. Eleget dolgozott már, ő is pihenni akar. Főnöke és munkatársai hiába akarják visszatartani. Hajthatatlan. S miután nyugdíjba ment, ismét visszatér a preszszóba — de most már vendéggént. (Juliska: Varga Irén, a felszolgáló: Tábori Nóra, a főnök: Szatmári István.)

(Kiss Júlia felv.)